

УДК 340.12

ТЕОРЕТИЧНИЙ РЕСУРС У ВИВЧЕННІ МОВИ ФАХОВОГО СПРЯМУВАННЯ

Олена Цибух

*Львівський державний університет внутрішніх справ,
кафедра юридичної лінгвістики,
м. Львів, вул. Городоцька, 26, 79027, Україна,
тел. (032) 2957579*

У визначенні сучасного курсу новітньої зовнішньої державної політики особливого пріоритету набуває міжнародний комунікативно-дискурсивний ресурс, сформований на основі правового подолання розбіжностей у позиціях різних країн. Концептуально важливо визначити та усталити комунікативно-дискурсивну парадигму частиною міжнародної державної політики України.

Ключові слова: міжнародні відносини, комунікативна взаємодія, комунікативний ресурс, міжкультурна комунікація, право на комунікацію.

Незаперечний факт універсалізації і розвитку методики викладання мов на нинішньому етапі розвитку вітчизняного мовознавства спричинений державотворчими завданнями та глобалізацією міжнародних взаємин України у світі.

Проблеми комунікативної взаємодії на міжнародному рівні, на жаль, до сьогодні зрідка перебували у полі зору дослідників, окрім таких учених, як К.-О. Апель, К. Габермас, Ф. Бацевич, О. Мережко, П. Рабінович та ін.

У вітчизняній лінгвістичній, психолінгвістичній, філософсько-правовій та інших науках досі не вивченими є проблеми досягнення комунікативно-дискурсивної раціональності у певних професійних галузях. Імпульс до досягнення комунікативних аспектів міжнародного дискурсу дають праці американських юристів М. Макдугала, Г. Лассвела, Дж. Міллера, а також російського вченого Ф. Мартенсена та ін. Однак демократизація сучасної суспільно-політичної системи передбачає потребу радикальних змін у підходах до розв'язання проблемних (колізійних) взаємин на міжнародному рівні, виходячи з інтересів не лише владних вказівок, а насамперед на основі необхідності збереження рівноваги інтересів суспільства і держави, держави і громадян.

Оскільки індикатором рівня демократичності розвитку держави є вміння будувати комунікативно-дискурсивні зв'язки із громадянами всередині країни, а також і з сусідніми дружніми державами, то актуальність обраної теми є незаперечною. Її новизна полягає у тому, що на Заході комунікативний ресурс став засобом досягнення правової рівноваги, змістом суспільної справедливості у громадянському суспільстві. Відтак дослідження методів та механізмів успішної міжкультурної комунікації та з'ясування джерел формування, особливостей вироблення системи нормативних регулятивів на основі конституційних гарантій має не лише суто теоретичне, але й прикладне значення. Аналіз юридично-аксіологічних засад формування міжнародного дискурсу засобами мови, його юридико-

семіотичних способів вираження та герменевтичного сприйняття різножанрових інтеракцій у сфері політики, економіки дасть змогу сформувати суспільно комунікативний процес, що сприятиме врегулюванню складних ескалаційних взаємостосунків між народами і державами на основі права кожного на вільну комунікацію.

Щоб забезпечити успіх міжкультурної комунікації, у т. ч. дипломатичних взаємин, активізованих в умовах посилення міждержавних зв'язків, необхідно внести ці теми до навчальних планів ВНЗ, запровадити спецкурси на всіх факультетах і спеціальностях. Адже численні прорахунки суверенної держави виникають там і тоді, коли гарантовані рівні права перемовників порушуються через безліч зігнорованих комунікатором прав і свобод іншого суб'єкта, які забезпечують (відповідно до міжнародних норм) умови досягнення комунікативної рівності та справедливості.

Поставлені завдання викликають потребу вести лінгвістичні дослідження крізь призму норм міжнародного права з урахуванням низки особливостей міжнародної комунікації та принципів її організації.

Міжнародно-правова комунікація – це система вербальних і невербальних прийомів взаємодії із суб'єктами, які творять правовий дискурс, спрямований на реалізацію міжнародно-правових норм співпраці з іншими суб'єктами права. Це сфера компетенції спеціалізованих установ та інститутів держави. Міжнародно-правова комунікація є складовою частиною соціальної правової комунікації.

Беручи до уваги невід'ємні риси міжнародно-правової комунікації, робимо висновок про те, що її вияв у конкретно-історичних формах не позбавлений, по-перше, дискурсивного характеру; по-друге, вербальної та невербальної форми вираження змісту; по-третє, правового концепту; по-четверте, інформативності; по-п'яте, консенсуалізму; по-шосте, рівноправності і справедливості.

Основні норми міжкультурної комунікації вибудовуються насамперед на міжнародних стандартах юридичного забезпечення прав і свобод людини, оскільки норми міжнародного права у сфері захисту прав людини є обов'язковими для всіх держав та їхніх органів. Відтак у навчальних планах факультетів міжнародних відносин повинні бути реалізовані концептуальні підходи до практики викладання мовознавчих дисциплін із позицій сучасності.

THEORETICAL RESOURCES IN PROFESSIONAL LANGUAGE TEACHING

Olena Tsybukh

*Lviv State University of Internal Affairs,
Juridical Linguistics Department,
Lviv, Gorodotska, 26, 79027, Ukraine,
phone: (032) 2957579*

The communicative-discursive resources acquire the most significance in the determine of the new external state politics modern course, which may formed on the basis of the legal divergence overcoming in positions of different countering. It is important conceptually define and fix the communicative-discursive paradigm as a part of the Ukraine international State politics and as an object of legal linguistics teaching.

Key words: legal linguistics, international communication, communicative interaction, intercultural communication.

**ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ РЕСУРС В ИЗУЧЕНИИ ЯЗЫКА
ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ НАПРАВЛЕННОСТИ****Елена Цибух**

*Львовский государственный университет внутренних дел,
кафедра юридической лингвистики,
г. Львов, ул. Городецкая, 26, 79027, Украина,
тел. (032) 2957579*

При определении современного курса новейшей внешней государственной политики особое значение приобретает международный коммуникативно-дискурсивный ресурс, сформированный на основе правового преодоления расхождений в позициях разных стран. Концептуально важно определить и установить коммуникативно-дискурсивную парадигму как часть международной государственной политики Украины.

Ключевые слова: международные отношения, коммуникативное взаимодействие, коммуникативный ресурс, межкультурная коммуникация, право на коммуникацию.

Стаття надійшла до редколегії 20.11.2009

Прийнята до друку 20.01.2010